

عصای سفید، پرچم استقلال نابینایان

23 مهر ماه روز عصای سفید مبارک

عصای سفید، پرچم استقلال یک نابیناست.

روز عصای سفید روز ترحم نیست.

روز به رسمیت شناختن استقلال و حقوق نابینایان است.

10 نکته درباره نابینایان و عصای سفید

هر چند یاد مشاهیر نابینایان در ایران و جهان و چهره هایی مانند دکتر محمد خزایلی که می توان او را «هلن کلر» ایران دانست یا سراغ گرفتن بازیگرانی چون محسن رمضانی - ایفاگر نقش ماندگار در فیلم «رنگ خدا»-ی مجید مجیدی کارهایی پسندیده است اما هدف اصلی از این نام گذاری بیشتر آموختن تعامل با نابینایان و این واقعیت است که نابینایان نیز شهروندانی دارای حقوق برابر هستند و همان گونه که من و شما دارای قدرت بینایی باید از امکان عبور آسان از خیابان و قدم زدن در پیاده رو برخوردار باشیم نابینایان نیز باید بتوانند مثل دیگر شهروندان از امکانات عمومی استفاده کنند.

برخورد با معلولان در جامعه انسانی، سه مرحله را پشت سر گذاشته است.

در مرحله اول که قرن ها به طول انجامید معلولان ایزوله می شدند و جامعه آن ها را پس می زد و ناگزیر بودند در انزوا و خلوت روزگار بگذرانند.

در مرحله دوم که تا نیمه قرن بیستم ادامه یافت توجه فوق العاده به معلولان جای راندن قبلی را گرفت.

در این دوره معلولان با نگاه حمایتی ویژه تحت پوشش قرار می گرفتند.

از نیمه قرن بیستم به بعد و با جدی شدن حقوق شهروندی جوامع اروپایی به این نقطه رسیدند که نه نگاه طرد اولیه و نه حمایت فوق العاده هیچ یک حقوق انسانی معلولان و در بیان درست تر «توان یابان» را تامین نمی کند و فرد نابینا یا ناشنوا نیز شهروند است.

او نیز باید حقوق برابر داشته باشد و به همین خاطر اقدام به بهسازی خیابان ها و پیاده روها کردند و در متروها و فروشگاه ها یک نابینا یا کم توان به سهولت می تواند وارد و خارج شود.

دوست نابینایی چند نکته را با نویسنده این سطور در میان گذاشته که به ظاهر ساده به نظر می رسد اما بسیار کاربردی و مهم است:

1- اتومبیل ها موظفند با مشاهده نابینایی که با عصای سفید در حال عبور از عرض خیابان است توقف کنند.

نابینایان نیز البته می دانند که نباید از هر جایی عبور کنند.

2- هنگامی که نابینایی از شما نشانی می پرسد به جای این که به او بگویید به راست یا به چپ بپیچد، بگویید به سمت دست عصای سفید یا سمتی که عصا ندارد.

چون وقتی از مقابل صحبت می کنید جهت متفاوت است. معیار در جهت دهی باید دستی باشد که عصا در اختیار دارد.

3- نابینایان از ارتفاع کم علمک های گاز می نالند و چون ناگزیرند از کنار دیوار حرکت کنند امکان اصابت سر آنان با علمک های گاز بیش از دیگران است.

جا دارد شرکت ملی گاز ایران نیز این موضوع را رعایت کند.

4- یکی از رفتارهایی که نابینایان را بسیار می آزارد کمک کردن مادی و مالی به فرد نابیناست.

بارها از زبان نابینایان شنیده ایم که از این کار به شدت رنجیده شده اند.

ممکن است نابینایی بدون یاری اعضای خانواده لباس پوشیده و به بیرون آمده باشد و جامه او به هر دلیل مرتب نباشد.

نباید تصور شود که او متکدی (گدا) ست و دست در جیب کنیم و پولی به او بدهیم. همان گونه که افراد صاحب بینایی ممکن است دست به تکدی گری بزنند در میان گدایان هم نابینایانی وجود دارند که راست یا دروغ، نابینا هستند.

نه هر گدایی نابیناست و نه هر نابینایی گدا.

5- از عادات رفتاری برخی شهروندان این است که در اعتراض به دقتی یا بی مبالاتی راننده یا عابر این عبارت را بر زبان می آورند: «مگر کوری؟» حال آن که نابینایان بسیاری با دقت و نظم کارهای خود را انجام می دهند و این تعبیر چنانچه به گوش نابینایی برسد او را سخت می رنجاند.

6- یک نابینا فقط نابیناست. حتی درباره دیدنی ها می توان با او صحبت کرد. چه رسد به شنیدنی ها و موسیقی که تبحر بیشتری درباره آنها دارد.

نوع رفتار برخی اما با نابینایان به گونه ای است که انگار با معلول ذهنی و فردی کم هوش طرف هستند.

حال آن که باید بدانیم نابینا فقط نابیناست و دلیلی ندارد هنگام گفت وگو با او مانند یک کودک صحبت کنیم یا تصور کنیم قادر به برقراری ارتباط نیست.

7- برخی از مردم در مواجهه با معلولان و در مورد خاص این گفتار، نابینایان در پی ریشه یابی خطا یا گناهی هستند که به معلولیت یا نابینایی انجامیده است.

یادمان باشد هر یک از ما و در همه لحظات در معرض خطراتی از این دست هستیم. یک سانحه، یک اتفاق پیش بینی نشده، یک بیماری و ده ها علت دیگر می تواند - خدای ناخواسته - ما را نیز به همان وضعیت مبتلا کند.

خداوند هیچ کس را با آسیب به دیگری مجازات نمی کند. چنین تصوراتی هرگز نباید به ذهن ما خطور کند.

8- پیشتر نابینایان می توانستند از طریق یک شبکه رادیویی برنامه های تلویزیون را گوش کنند.

حق نابینایان است که بتوانند با برنامه های تلویزیونی ارتباط برقرار کنند.

خود ما هم بیشتر برنامه ها را می شنویم تا ببینیم.

اگر مانند گذشته یکی از شبکه های رادیویی اقدام به پخش برنامه های تلویزیونی کند نابینایان امکان برقراری ارتباط بیشتری با جامعه پیدا می کنند.

9- با این که تاکید این گفتار بر حقوق برابر است ولی این به معنی این نیست که دولت نباید حمایت کند.

مشخصا این قشر باید از یارانه برخوردار باشد و این یارانه حق طبیعی آنان است و نه صدقه.

10- عصای سفید، پرچم استقلال یک نابیناست. روز عصای سفید روز ترحم نیست.

روز به رسمیت شناختن استقلال و حقوق نابینایان است.

23 مهر ماه روز عصای سفید مبارک

